

Молодий вищий навчальний заклад набирає оберти

Запорізький індустріальний інститут 1976–1994 рр.

ІСТОРИЧНА ДОВІДКА

Побудова газогонів “Союз” і “Ямбург” – західний кордон СРСР, енергосистеми „Мир”. Створення Західносибірського територіального виробничого комплексу. Стали до ладу Запорізька та Вуглегірська ДРЕС, Дніпрогес-2, Криворізька, Придніпровська теплові електростанції, атомна електростанція в Рівному. Початок перебудови. Катастрофа на Чорнобильській АЕС. Спроба державного перевороту в СРСР (серпень 1991 р.) Проголошення державної незалежності України.

У 60–70 рр. ХХ ст. у країні швидкими темпами зростали обсяги виробництва металургійної промисловості, що зумовило значну потребу у висококваліфікованих кадрах. До цього періоду великий металургійний центр, яким є Запоріжжя, практично залишався без вищого навчального закладу відповідного профілю.

Враховуючи зростаючі потреби металургійних підприємств міста в висококваліфікованих спеціалістах Рада Міністрів СРСР 9 вересня 1975 р. ухвалила постанову № 784 “Про організацію в м. Запоріжжі індустріального інституту”. Відповідно до постанови Ради Міністрів СРСР у наказах Міністерства вищої та середньої освіти СРСР № 874 від 18 вересня 1975 р. та Міністерства вищої та середньої спеціальної освіти УРСР № 516 від 10 жовтня 1975 р. на базі Запорізького філіалу Дніпропетровського металургійного інституту з 1 січня 1976 р. організовувався Запорізький індустріальний інститут.

Міністр вищої та середньої освіти УРСР Г. Г. Єфіменко оголошує наказ про створення Запорізького індустріального інституту

Матеріальна база, кошти, штати та контингент студентів денної, вечірньої та заочної форм навчання передавалися ЗІІ. Ректором було призначено Ю. М. Потебню, якому належало до 1 листопада 1975 р. розробити структуру інституту, та до 1 лютого 1976 р. подати до Міністерства на затвердження Статут та склад Ради ЗІІ.

З 1976 р. на посаду проректора з навчальної роботи призначено В. С. Гавриша, з наукової роботи – І. П. Казачкова, з АГЧ – О. О. Полещука.

У Запорізькому індустріальному інституті в 1976–1977 рр. здобували вищу освіту 3 тис. студентів на 6 факультетах, з яких – три денних, два вечірніх та один загально-технічний.

Денним фізико-металургійним факультетом з 1976 р. керував Г. О. Молотков. Кафедри факультету забезпечували підготовку студентів за спеціальностями: металургія кольорових металів та промислова електроніка.

До складу фізико-металургійного факультету входило 7 кафедр:

- кафедра історії КПРС та політекономії,
- кафедра металургії чавуну,
- кафедра металургії сталі та технології металургійних процесів,
- кафедра металургії кольорових металів,
- кафедра напівпровідників і діелектриків,
- кафедра хімії,
- кафедра фізики.

Денний енерго-механічний факультет з 1976 р. очолював доцент В. І. Толмачов. На цьому факультеті готували інженерів промислової теплоенергетики та інженерів-механіків з обладнання металургійних заводів.

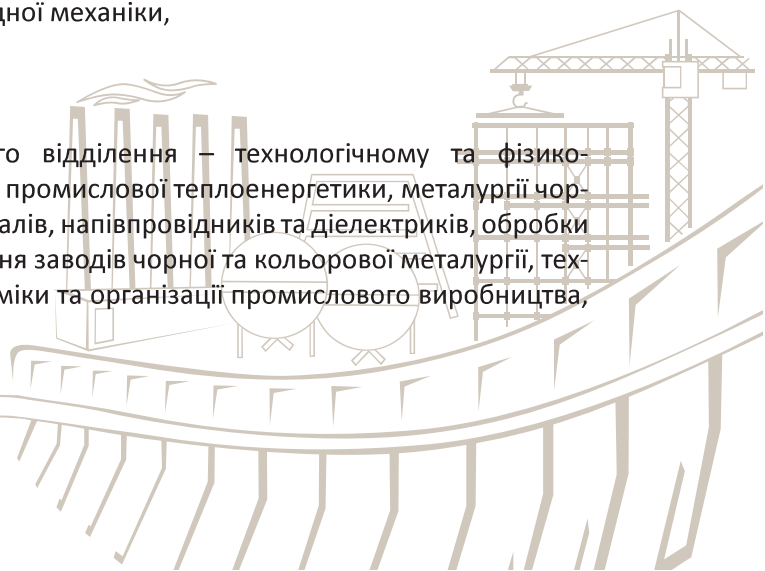
Підготовку студентів забезпечували викладачі 8 кафедр:

- кафедри промислової теплоенергетики,
- кафедри обробки металів тиском,
- кафедри механічного обладнання металургійних заводів,
- кафедри автоматизації металургійних процесів,
- кафедри економіки промисловості,
- кафедри організації планування промисловості,
- кафедри електротехніки,
- кафедри іноземних мов.

Деканом денного будівельного факультету було призначено доцента М. С. Краснова. На цьому факультеті у 1976–1977 н.р. діяло 6 кафедр:

- кафедра філософії і наукового комунізму,
- кафедра охорони навколишнього середовища,
- кафедра будівельної та прикладної механіки,
- кафедра інженерної графіки,
- кафедра вищої математики,
- кафедра фізвиховання і спорту.

На двох факультетах вечірнього відділення – технологічному та фізико-металургійному – готували інженерів з промислової теплоенергетики, металургії чорних металів, металургії кольорових металів, напівпровідників та діелектриків, обробки металів тиском, механічного обладнання заводів чорної та кольорової металургії, технології кераміки та вогнетривів, економіки та організації промислового виробництва,

промислового та цивільного будівництва. Технологічний факультет вечірньої форми навчання очолював доцент О. І. Сапко. Деканом вечірнього фізико-металургійного факультету був доцент М. П. Ревун.

Загальнотехнічний факультет заочного відділення очолював доцент Е. М. Крючков. На факультеті велася підготовка за спеціальностями: металургія, машинобудування та приладобудування, електронна техніка й автоматизація технологічних процесів, економіка. На цьому факультеті вдало поєднувалися вечірня та заочна форми навчання, що дозволило оптимізувати навчальний процес. На першому етапі студенти навчалися за вечірньою формою. Після завершення етапу загальнотехнічної підготовки студенти мали можливість продовжити заочне навчання в ЗІІ або в інших ВНЗ України.

Запорізький індустріальний інститут 1976–1977 рр. можна назвати молодим не тільки за датою заснування. Молодістю відзначався також науково-педагогічний склад нового інституту, адже 49% викладачів мали вік до 40 років та 33% від 40 до 49 років.

На першому році діяльності в якості самостійного навчального закладу на 21 кафедрі 6 факультетів за штатом працювало 180 викладачів. Інститут мав доволі високий рівень забезпеченості кваліфікованими науково-педагогічними кадрами. Так, у 1976–1977 н.р. 56% викладачів мали вчені ступені та звання.

Ректорат ЗІІ кадровим питанням приділяв особливу увагу. Покращення якісного складу викладачів здійснювалося у двох напрямках: підвищення кваліфікації працівників та залучення науковців або перспективних викладачів.

У той період науково-педагогічний склад інституту поповнили випускники аспірантури ДМетІ, досвідчені фахівці промислових підприємств, науково-дослідних інститутів. Також викладацьку діяльність у молодому навчальному закладі розпочали декілька молодих спеціалістів, які щойно отримали дипломи Дніпропетровського університету.

Спогади В. С. Гавриша, проректора з навчальної роботи, та викладачів інституту того часу свідчать про високі вимоги до претендентів на педагогічні посади в ЗІІ. Добір педагогічних кадрів відбувався на конкурсній основі.

Кадрова політика ректорату досить швидко дала позитивні результати, у тому числі в справі підготовки та залучення докторів наук, професорів. На 1 вересня 1978 р. в інституті працювало вже 5 докторів наук: М. Г. Тамуров, О. І. Сапко, П. М. Острик, І. П. Казачков, В. О. Толок.

Керівництво Запорізького індустріального інституту різними методами заохочувало викладачів до виконання дисертаційних досліджень. Вимогливий до своїх підлеглих, ректор інституту Ю.М. Потебня не робив винятків для себе, що підтвердив захистом докторської дисертації у 1982 р. У цьому ж році захистив докторську дисертацію В. І. Гранковський.

Над докторськими дисертаціями працювали: В. О. Ніколаєв, О. М. Семашко, М. П. Ревун, І. І. Оніщенко, Ю. П. Павленко, Ю. С. Оселечник. Всі вони стали згодом докторами наук, професорами. У 1987 р. з метою поповнення науково-педагогічних кадрів було відкрито аспірантуру.

У ці роки швидко збільшується контингент студентів. Наприклад, якщо у 1976 р. у ЗІІ навчалася близько 3 тис. студентів, то у 1983 р. – вже 5 тис. Зростав педагогічний колектив та покращувалися його якісні характеристики. На 1 січня 1983 р. в Запорізькому індустріальному інституті працювали 351 викладач, з яких 7 – професорів, докторів

ПЕРШИЙ РЕКТОРАТ ЗІІ

Ю. М. Потєбня
Ректор ЗІІ

В. С. Гавриш
Проректор ЗІІ
з навчальної роботи

І. Л. Казачков
Проректор ЗІІ
з наукової роботи

А. А. Полецук
Проректор ЗІІ
з адміністративно-господарської роботи

ПЕРШІ ДЕКАНИ ФАКУЛЬТЕТІВ ЗІІ

Г. А. Молотков
Декан денного
фізико-металургійного
факультету

В. І. Толмачов
Декан енерго-механічного
факультету

М. С. Краснов
Декан
будівельного факультету

О. І. Сапко
Декан вечірнього
технологічного
факультету

М. П. Ревун
Декан вечірнього
фізико-металургійного
факультету

Е. М. Крюков
Декан загально-
технічного факультету

П. А. Качан
Декан по роботі
з іноземними студентами

Н. Л. Яцук
Декан факультету
суспільних професій

наук, науковий ступінь кандидата наук та вчене звання доцента мали 183 викладачі, що складало 52,1%.

Високий потенціал кафедр інституту забезпечував можливість організації та проведення комплексних досліджень для вирішення нагальних завдань підвищення ефективності промислового виробництва. Науковці ВНЗ завжди підтримували активні зв'язки з багатьма великими підприємствами регіону та країни загалом. Завдяки

Республіканська науково-методична конференція з впровадження в навчальний процес сучасних технічних засобів, 1978 р.

широкому колу досліджень, розробки вчених успішно впроваджувалися й були відомі далеко за межами міста. Вже в 1977 р. економічний ефект від впровадження НДР досяг 3,375 млн крб. У цьому ж 1977 р. впроваджено в народне господарство 12 винаходів з економічним ефектом 789,0 тис.крб.

Постановою Кабінету Міністрів УРСР від 19 січня 1979 р. і наказом Міністерства вищої освіти УРСР від 14 лютого 1979 р. в Запорізькому індустріальному інституті була створена проблемна науково-дослідна лабораторія з розробки безвідходних технологічних процесів зі скорочення викидів металургійних та машинобудівних заводів під керівництвом Ю. П. Павленка. Тривалий час цей відомий вчений, професор, доктор технічних наук займався розробкою теоретичних основ і впровадженням методів та апаратів глибокого очищення газів у металургійній промисловості.

На підставі постанови Держплану СРСР № 473/248 від 12.12.1980 р. низка провідних науково-дослідних організацій СРСР і вищих навчальних закладів, серед яких був і ЗІІ, розпочала велику роботу зі створення і освоєння нових ефективних технологічних процесів одержання високоякісних сталей і сплавів на основі заліза методами електрошлакового переплаву металізованих залізовмісних окатишів. Співробітниками кафедри МОМЗ під керівництвом А. Я. Жука була розроблена ціла низка оригінальних вузлів і механізмів, що стали основою агрегата для реалізації способу безперервного виробництва зливків з розрізування їх на мірні довжини в процесі плавлення. Разом з цим колектив кафедри МОМЗ брав активну участь у широкомасштабному науковому проекті „Розробка і широке використання прогресивної технології перетворення сонячної, геотермальної, вітрової енергії й біомаси для повного залучення поновлювальних джерел енергії”, результатом цієї роботи стало проектування і виготовлення лабораторної установки, розробка технології виробництва крупнокристалічного кремнію, що відкривало необмежені можливості використання нетрадиційних джерел електроенергії і зниження собівартості продукції (А. Я.Жук, В. Д. Зубицький, І. В. Лебедева).

У 1984 р. відповідно до наказів Міністерства чорної металургії СРСР, Міністерства чорної металургії УРСР і Міністерства вищої освіти України в ЗІІ було засновано галузеву науково-дослідну лабораторію підвищення надійності, тривалості та ефективності підшипникових вузлів металургійного обладнання з щорічним обсягом досліджень близько 100–150 тис.крб. Очолив її доцент Ю. Л. Левін. Розробки цієї лабораторії з успіхом упроваджувалися не тільки на металургійних комбінатах Запоріжжя, але й на Нижньодніпровському трубному заводі, Челябінському металургійному комбінаті, Новокраматорському машинобудівному заводі.

Тільки за період 1980–1985 рр. обсяг госпдоговірних робіт склав 11,4 млн крб., впроваджено 260 робіт з економічним ефектом 94488,0 тис.крб., подано 514 заявок на винаходи і отримано 466 авторських свідоцтв, з яких 140 впроваджено з економічним ефектом 14,4 млн крб., продана ліцензія до ЧРСР. Особливо варто зазначити, що за підсумками конкурсу Мінвузу СРСР на кращу постановку винахідницької і патентно-ліцензійної роботи інституту в 1984 р. було присуджено 3 місце. У цей період захищено 4 докторські та 30 кандидатських дисертацій, опубліковано 12 монографій. На ВДНГ СРСР і ВДНГ УРСР експонувалися розробки інституту 82 рази, за які було отримано 33 нагороди. До того ж за активну участь у виставках ЗІІ щороку нагороджувався дипломами Голоvwиставкому УРСР.

Потужний науковий потенціал вчених Запорізького індустріального інституту не згасав і надалі. Ще одним підтвердженням цього факту стало створення при кафедрі фізики в 1986 р. базової лабораторії АН СРСР „Нелінійно-оптичних перетворювачів частоти”. Група дослідників під керівництвом професора Ю. С. Оселечика почала займатися розробкою й удосконаленням технології вирощування оптичних кристалів.

З розвитком науково-технічного прогресу і виробництва загалом зростали й подальші потреби в наукових дослідженнях, особливо щодо очищення промислових викидів. Вже наступного 1987 р. за наказами Міністерства кольорової металургії СРСР і

Міністерства вищої освіти УРСР у ЗІІ під керівництвом доцента Р. А. Бісєрова створюється галузева науково-дослідна лабораторія з очищення промислових викидів та утилізації вилучених домішок з подальшим їх використанням у виробництві вуглецевих композиційних матеріалів.

У лютому 1993 р. в країні було успішно проведено космічний експеримент „Знамя – 2”, який полягав у розгортанні на орбіті великогабаритного плівкового відбивача. Значний внесок у розробку „космічного вітрила” було зроблено співробітниками інституту під керівництвом доцента

Майбутні інженери-механіки вивчають металургійне обладнання на діючій моделі прокатного стану

М. М. Пруденка. Насамперед, – це розрахунки динаміки розгортання гнучких конструкцій та експериментальні відпрацювання лабораторних макетів.

У ці роки продовжувала функціонувати та вдосконалюватися як обов'язковий вид навчальної роботи навчально-дослідна робота студентів. Студенти брали активну участь у наукових гуртках, олімпіадах, конкурсах, у діяльності студентських конструкторських бюро тощо. Результати своїх наукових досліджень вони використовували в курсовому й дипломному проектуванні, в заявках на винаходи, публікаціях. Студентські наукові праці були відзначені більш ніж 140 дипломами республіканських і всесоюзних конкурсів. У республіканських турах VI та VII Всесоюзних конкурсів інститут посів перше місце серед технічних ВНЗ України із суспільних наук.

Не забували і про майбутніх абітурієнтів. З цією метою створювалися наукові гуртки для школярів. Зокрема викладачі кафедр напівпровідників та діелектриків,

В гостях у студентів ЗІІ письменники м. Запоріжжя та м. Ленінграда

промислової електроніки організували школу юного електроніка на базі інституту, при обчислювальному центрі діяв гурток юного програміста. Учні мали можливість поглиблювати знання в заочній математичній та фізичній школах. Подальшого розвитку набули шефські зв'язки із середніми школами.

Орієнтуючись на потреби народного господарства, в Запорізькому індустріальному інституті продовжували відкривати нові напрями підготовки за сучасними спеціальностями. У 1979 р. на кафедрі кольорових металів відкрита нова спеціальність "Вторинна металургія кольорових металів". На будівельному факультеті відкрили кафедру промислового

Студентів ЗІІ вітають піонери підшефних шкіл

Новий факультет очолив доцент С. І. Денисов.

Напруженою була навчальна робота студентів, які здобували освіту без відриву від виробництва. На вечірньому відділенні заняття відбувалися в інтенсивному режимі: чотири рази на тиждень по чотири години. Незважаючи на те, що на відділенні навчалися робітники промислових підприємств, до вечірників висувалися високі вимоги. Навіть для працюючих студентів беззаперечною умовою навчання було обов'язкове відвідування занять. Вечірники подавали графіки зайнятості на підприємстві, а показники відвідування занять складали 85–90%. Варто зазначити, що викладачі добре згадують студентів вечірнього відділення, відзначають їх дисциплінованість, сумлінне ставлення до навчання та прагнення глибоких знань.

Студентське життя в ЗІІ не обмежувалося лекціями, лабораторними та практичними заняттями. В інституті проводилася активна культурно-масова робота, діяли колективи художньої самодіяльності – хор, ансамбль бального та народного танцю, естрадний оркестр, вокально-інструментальний ансамбль, студентський театр мініатюр. Бальний колектив неодноразово завойовував призові місця на республіканських конкурсах, а пара Л. Борисенко – Н. Саприкін стала лауреатом Всесоюзного та республіканського конкурсу бальних танців. У 1978 р.

Присвячення у студенти

та цивільного будівництва, яку очолив доцент Г. Ф. Лук'янов. У 1981 р. у результаті реорганізації кафедри була створена кафедра будівельних конструкцій, її завідувачем призначили Ю. П. Єгорова.

У 1980 р. було організовано факультет охорони навколишнього середовища. З 1 вересня 1980 р. майбутні спеціалісти розпочали вивчення методів скорочення шкідливих викидів промислових підприємств, очищення газів та водних стоків, що забруднюють навколишнє середовище.

*Ветерани Великої Вітчизняної війни
бажані гості в ЗІІ*

кладів СРСР. У цей період він нагороджувався перехідним Червоним прапором ЦС ДСТ „Буревісник”, ЦК профспілок робітників освіти вищої школи і наукових закладів Міністерства вищої освіти УРСР.

Як і раніше, високих досягнень здобули гандболісти інституту, які завойовували призові місця в чемпіонатах СРСР серед команд вищої ліги, були учасниками Олімпійських ігор. Золотими призерами Олімпійських ігор 1976 р. у Монреалі стали гандболісти Юрій Лагутін, Михайло Іщенко, Олександр Резанов, Сергій Кушнірюк. За олімпійське золото кожному спортсмену присвоїли звання “Заслужений майстер спорту”. На Олімпійських іграх 1980 р. у Москві гандболісти ЗІІ С. Кушнірюк та О. Шипенко здобули срібні медалі. У 1978 р. п’ять гандболістів ЗІІ (О. Резанов, С. Кушнірюк, О. Шипенко, Ю. Лагутін, М. Іщенко) завоювали срібні нагороди в чемпіонаті світу. Кушнірюк С. та Шипенко О. у 1982 р. здобули перемогу на чемпіонаті світу, а у 1986 р. О. Шипенко став ще й чемпіоном ігор “Доброї волі”.

Гандбольна команда ЗІІ у 1983 році стала володарем кубку Європейської гандбольної федерації (ЄГФ).

Не поступалася високими досягненнями й жіноча гандбольна команда ЗІІ. Гандболістки виграли чемпіонати УРСР у 1978, 1980, 1981, 1982 рр., 5 разів перемагали у чемпіонатах ДСТ “Буревісник”, отримали 6 нагород “Зимових канікул”, у 1978 р. вибороли перемогу на змаганнях “Малого Кубку

вокально-інструментальний ансамбль ЗІІ здобув перемогу на конкурсі художньої самодіяльності області.

Запорізький індустріальний інститут славився на всю країну спортивними досягненнями своїх студентів. Ректорат приділяв велику увагу розвитку спортивної бази інституту та залученню студентів до занять спортом. У 1974, 1978, 1979 і 1981 рр. спортивно-оздоровчий табір „Студентська Січ” було визнано переможцем у Всесоюзному огляді-конкурсі як кращий оздоровчо-спортивний табір серед вищих навчальних за-

*Урочисте відкриття спортивних змагань
у спортивно-оздоровчому таборі, 1976 р.*

Олімпійські чемпіони з гандболу 1976 р.: Юрій Лагутін, Михайло Іщенко, Олександр Резанов, Сергій Кушнірюк

Світу". До складу гандбольної збірної команди СРСР, яка виграла Олімпійські ігри у Монреалі та Москві, входила Валентина Лутаєва. До складу другої збірної країни входили також гандболістки ЗІІ Ірина Перепадя, Валентина Столярова, Любов Зайковська.

У 1970–1976 рр. в академії діяла секція веслування на байдарках та каное під керівництвом тренерів В. К. Новгородського та А. П. Четовсикова. Спортсмени цих секцій входили до складу збірних команд області та країни, зокрема Наталя Городілова та Ганна Карнаушенко брали участь в Олімпійських іграх 1976 р. у складі збірної команди. Городілова Н. в Олімпійських іграх посіла 4 місце. Пізніше завдяки тренерам Г. І. Мусійченку, В. Т. Михайленку, Ю. М. Резанову в інституті набула розвитку академічна гребля.

Валентина Лутаєва – олімпійська чемпіонка з гандболу, 1976 р.

Гандбольна команда ЗІІ – володар кубку Європейської гандбольної федерації (ЄГФ), 1983 рік

З 1977 р. в інституті діяла секція фехтування. Вихованка заслуженого тренера УРСР В. Д. Чернявського, майстер спорту СРСР міжнародного класу Тетяна Чернявська здобула Кубок Європи (1985 р.), стала срібним призером Всесвітньої студентської Універсиади в Японії, срібним призером та дворазовим переможцем Кубка СРСР, чемпіонкою світу (1986 р.).

До спортивного життя інституту залучались викладачі та співробітники. З 1976 р. команда викладачів брала участь у спартакіаді області серед ВНЗ та 12 разів поспіль здобувала перемогу. З нагоди 61-ї річниці комсомолу 25-28 жовтня 1979 р. група

Жіноча студентська команда з гандболу – бронзовий призер першості Союзу РСР. У другому ряду в центрі – головний тренер Л. Е. Ратнер та тренер В. І. Волков, 1982 рік

Н. Городилова та А. Карнаушенко – учасниці Олімпійських ігор в Монреалі, 1976 рік

студентів та викладачів ЗІІ за 82 години здійснила пробіг за тисячокілометровим маршрутом “Запоріжжя–Москва”.

У 1985 р. уряд Радянського Союзу оголосив про початок реформування, яке увійшло в історію під назвою “перебудова”. За допомогою впровадження в господарську діяльність промислових підприємств госпрозрахунку, самофінансування, раціоналізації та оптимізації виробництва уряд намагався вивести економіку країни із кризи. Відбулося розширення прав об’єктів господарської діяльності, послаблення контролю та тиску центру. Керівництво СРСР у подоланні економічної кризи також поклало надії на прискорення науково-технічного розвитку, впровадження сучасних технологій, модернізацію виробництва.

Міцна дружба поєднує два споріднені навчальні заклади – Запорізький індустріальний інститут та Московський інститут сталі та сплавів. Команда ЗІІ перед стартом тисячокілометрового пробігу. В цей же час до Запоріжжя стартує команда МІСІС, жовтень 1979 року

Колектив Запорізького індустріального інституту активно брав участь у реформуванні освіти та всіма силами намагався сприяти перебудові. У 1985–1986 н.р. відбулася реорганізація структури навчального закладу.

На базі кафедр фізико-металургійного факультету створено факультет електроніки. До складу факультету охорони навколишнього середовища увійшли кафедри електрометалургії, металургії чавунута металургії кольорових металів фізико-металургійного факультету. Відтепер факультет мав назву факультет кольорової металургії та охорони навколишнього середовища.

Завідувач кафедри Я. Ф. Чельцов з іноземними студентами за пультом навчального макету

Підготовка до захисту дипломів іноземних студентів. Керівники: В. Т. Глушко, В. І. Пожуєв

На будівельному факультеті на базі кафедри будівельної та прикладної механіки відкрито дві: кафедру опору матеріалів та будівельної механіки, яку з 1 грудня 1985 р. очолив В. С. Гавриш, та кафедру теоретичної механіки під керівництвом В. І. Пожуєва.

Процес організації кафедр та відкриття нових спеціальностей не припинявся. У 1988 р. розпочала діяльність кафедра металургії чорних металів. З 1989 р. кафедру очолив професор М. Ф. Колесник. На кафедрі велася підготовка за денною та заочною формами навчання за спеціальностями “Металургія чорних металів” і “Композиційні та порошкові матеріали”.

У 1989 р. кафедра напівпровідників та діелектриків перейменована у кафедру компонентів та матеріалів електронної техніки, з 1985 р. колектив кафедри працював під керівництвом професора Д. І. Левінзона.

З 1991 р. на кафедрі обчислювальної та прикладної математики розпочата підготовка студентів за спеціальністю “Системне програмування”, а у 1992 р. сформована кафедра програмного забезпечення та математичного моделювання.

Стійкою залишалася тенденція підвищення кваліфікації науково-педагогічного колективу ЗІІ. Науковці інституту продовжували успішно працювати над виконанням дисертаційних досліджень та представляти їх до захисту. Кадровий склад інституту продовжував поповнюватися

Дружня сім'я іноземних студентів з деканом будівельного факультету М. С. Красновим

Нагороди інституту

докторами наук та професорами: у 1989 р. в інституті працювали 14 докторів наук та професорів, а в 1993 р. – 23.

Досягнення інституту за ці роки в усіх напрямках діяльності були значними. Це підтверджують нагороди, заохочення та почесні звання, якими відзначалися керівники, викладачі й увесь колектив ЗІІ.

З перших своїх кроків молодий ВНЗ–ЗІІ брав активну участь в соціалістично-му змаганні серед ВНЗ України на кращу організацію навчальної, наукової та господарської діяльності. Вже в 1976 р., у перший рік свого існування, ЗІІ стає переможцем змагання серед ВНЗ гірничо-металургійної групи. Ці позиції ЗІІ утримував і в наступних 1977 та в 1979 рр. Інститут стає переможцем і в цілому за підсумками 10-ї п'ятирічки (1976–1980 рр.). Керівництво ЗІІ та кращі викладачі в ці роки одержали пам'ятні знаки „Переможець соцзмагання”, „Ударник 10-ї п'ятирічки СРСР”.

З 1976 р. інститут брав участь у Все-союзному конкурсі ВНЗ країни на кращу організацію умов праці, побуту та відпочинку студентів. Два роки інститут посідав призиви 2 та 3 місця, а в 1979 р. – перше, був нагороджений перехідним Червоним прапором Міністерства вищої та середньої спеціальної освіти СРСР та Центрального комітету профспілок.

За заслуги в підготовці висококваліфікованих спеціалістів та наукової діяльності Президією Верховної Ради

Ректор ЗІІ М. П. Ревун виступає з нагоди посвячення в студенти молодого поповнення

УРСР було присвоєно почесне звання Заслуженого працівника вищої школи Ю. М. Потебні, М. П. Ревуну, В. С. Гавришу, І. П. Казачкову, В. І. Гранковському, М. Г. Тамурову.

За значний внесок у розвиток науки вчені інституту були відзначені престижними Державними преміями СРСР та України. Це С. І. Денисов, Г. О. Колобов, І. П. Казачков.

На етапі функціонування Запорізького індустріального інституту продовжуються потужні й славетні традиції часів заснування, серед яких, у першу чергу, слід назвати розвиток матеріально-технічної бази: навчальних площ, лабораторій, їдалень, спортивних, актових та конференцзалів тощо.

Про це свідчать новобудови:

- опорний пункт олімпійської підготовки студентів на о. Хортиця, до складу якого входять: ігрова спортивна зала площею 1300 кв.м; тренажерна зала площею 144 кв.м.; стрілецький тир, відновлювальний центр, 1980 р.;
- студентський гуртожиток № 2, 1982 р.;
- прибудова до навчального корпусу № 1, 1983 р.;

Опорний пункт олімпійської підготовки студентів-спортсменів на о. Хортиця

Навчально-лабораторний корпус по вул. Добролюбова

- навчально-лабораторний корпус по вул. Добролюбова, 1985 рік.

В останні місяці життя ректора Ю. М. Потебні був виконаний проект грандіозного будівництва нового навчального містечка на березі Дніпра.

Ректор Потебня Ю. М. пішов з життя у травні 1983 року.

3 жовтня 1983 року ректором ЗІІ призначено М. П. Ревуна. За ці роки Запорізький індустріальний інститут постав як самостійний навчальний заклад, зміцнив свої позиції, набув авторитету та слави серед науково-освітніх установ країни. Незважаючи на загострення соціально-економічної кризи наприкінці 80-х – на початку 90-х рр. вдалося зберегти висококваліфікований науково-педагогічний склад, продовжувати в складних матеріально-технічних умовах підготовку молодих спеціалістів, забезпечити високий науково-теоретичний та